

## Zpřesnění tkáňové diagnostiky v transplantačním programu

### Abstrakt

V této práci se zabýváme tkáňovou diagnostikou transplantovaných orgánů pocházejících od dárců i příjemců. U darovaných orgánů (graftů) jsme se zaměřili na upřesnění dosud provizorního skórovacího systému rejekčních změn v programu transplantace dělohy. Pomocí histopatologické diagnostiky, včetně imunohistochemických metod, jsme porovnali nálezy lymfocytárních infiltrátů uváděných ve zmíněném skórovacím systému s nálezy v resekátech děloh žen po hysterektomii provedené z důvodů nesouvisejících s děložním hrdlem. Cílem naší práce bylo ověřit platnost tzv. kategorie borderline změn – morfologický obraz těchto změn se však ukázal být překryvným s fyziologickým nálezem ve zdravém děložním hrdle a tudíž nevyžadujícím imunosupresivní terapii. U orgánů příjemců jsme se zaměřili na roli plicních megakaryocytů v explantátech po transplantaci plic. Cílem bylo přispět k ozřejnění patogeneze chorob vedoucích k nutnosti této transplantace. Plicní megakaryocyty jsme histopatologicky a imunohistochemicky mapovali ve vzorcích plicních explantátů příjemců s různými základními plicními chorobami a objevili jejich výrazně zvýšenou účast u vaskulárních plicních lézí. U idiopatické plicní hypertenze by tento nález mohl pomoci vysvětlit dosud kryptogenní cévní přestavbu. Tato práce ukazuje, že v obou oblastech transplantační medicíny má histopatologické vyšetření stále důležitou úlohu a poskytuje transplantačnímu týmu cenné a jiným způsobem nezjistitelné informace.

**Klíčová slova:** borderline rejekční změny, idiopatická plicní hypertenze, plicní megakaryocyty, transplantace dělohy, transplantace plic.